

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věci T-659/17, Vallina Fonseca v. SRB.

Žaloba podaná dne 9. října 2017 – Havenbedrijf Antwerpen en Maatschappij van de Brugse Zeehaven v. Komise

(Věc T-696/17)

(2017/C 412/53)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Havenbedrijf Antwerpen NV (Antverpy, Belgie) a Maatschappij van de Brugse Zeehaven NV (Zeebrugge, Belgie) (zástupci: P. Wytinck, W. Panis a I. Letten, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu na neplatnost za přípustnou;
- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2017) 5174 final ze dne 27. července 2017 o režimu státních podpor provedeném Belgií č. SA.38393 (2016/C, ex 2015/E) – Zdanění přístavů v Belgii;
- podpůrně poskytl přechodné období do okamžiku, kdy Komise ukončí své šetření daňových režimů některých přístavů v EU, v každém případě pro celý rok;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU a článku 296 SFEU
 - Komise porušila článek 107 SFEU, jelikož nesprávně dospěla k závěru, že se jedná o „trh“, na němž přístavní orgány nabízejí své služby.
 - Hlavní činnosti přístavních orgánů, a to zajištění přístupu k přístavu a poskytování pozemků prostřednictvím poplatků, se týkají činností, které nejsou svou povahou hospodářské. Komise přinejmenším neodůvodnila dostatečně v rozporu s článkem 296 SFEU opačný závěr.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU, jelikož Komise kvalifikovala opatření nesprávně jako selektivní.
 - O odchylku od „referenčního systému“ se nejedná, pokud se na přístavní orgány vztahuje daňový systém pro právnické osoby, jelikož daň pro právnické osoby představuje sama o sobě referenční systém. Skutečnost, se přístavní orgány podléhají dani pro právnické osoby, lze odůvodnit tím, že správa přístavů jako veřejné odvětví představuje veřejnou službu, na kterou se nevztahuje daň z příjmu právnických osob. Přístavní orgány poskytují nadále v podstatě veřejnou službu za neziskovým účelem podle podmínek stanovených zákonem a pod správní kontrolou.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU, jelikož odchylka od referenčního systému je v každém případě odůvodněná

- I kdyby měla být daň z příjmu právnických osob považována za belgický referenční systém (což však není), je odůvodněné, že se na přístavní orgány tento režim nevztahuje. To vyplývá z celkové soudržnosti daňového systému, jakož i z okolnosti, že žalobkyně se nenachází v právní a faktické situaci srovnatelné se situací podniků, které podléhají dani z příjmu právnických osob. Kdyby podléhaly dani z příjmu právnických osob, mělo by to krom toho nepříznivý dopad.
4. Čtvrtý žalobní důvod, uplatněný podpůrně, týkající se návrhu na poskytnutí přechodného období do okamžiku, kdy Komise ukončí své šetření daňových režimů některých přístavů v EU, v každém případě pro celý rok.
- V řízení proti Nizozemsku poskytla Komise nizozemskému zákonodárci celý rok na to, aby upravil své právní předpisy a tedy rovněž dotčeným přístavům rok na to, aby se připravily na novou situaci. Neexistuje žádný důvod, proč by žalobkyním měla být poskytnuta kratší lhůta na to, aby se připravily na novou situaci.
 - Zákaz provádět opatření v jednom členském státě, zatímco přístavy v jiných členských státech jej ještě mohou využívat, není v každém případě ve prospěch rovných konkurenčních podmínek mezi přístavy (a nikoli mezi přístavními orgány). Naopak, namísto zrušení nerovnosti vede toto přímo k nerovnosti mezi přístavy různých členských států.

Žaloba podaná dne 11. října 2017 – Polsko v. Komise

(Věc T-699/17)

(2017/C 412/54)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/1442 ze dne 31. července 2017, kterým se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU pro velká spalovací zařízení, oznámené pod číslem C(2017) 5225;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 16 odst. 4 a 5 SEU ve spojení s čl. 3 odst. 2 a 3 protokolu č. 36, o přechodných ustanoveních, připojeného ke SEU a SFEU, spočívajícího v tom, že napadené rozhodnutí bylo přijato na základě neodpovídajícího způsobu výpočtu kvalifikované většiny.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 3 bodů 10 a 13 ve spojení s přílohou III směrnice 2010/75/EU a prováděcího rozhodnutí 2012/119/EU, spočívajícího v určení úrovně BAT-AELs na základě nesprávných a nereprezentativních údajů.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení zásady proporcionality (čl. 5 odst. 4 SEU) ve spojení s čl. 191 odst. 2 SFEU, spočívajícího v určení příliš vysokých úrovně BAT-AELs, které nejsou vhodné ani přiměřené ve vztahu k dosažení zamýšlených přínosů a cílů, jakož i v neposouzení důsledků napadeného rozhodnutí.